

ELŐSZÓ

Tudomány és gyakorlat. E kettő művelése szoros együttműködésben kísérte végig az ünnevelt egész életútját, és kíséri ma is. A pályafutását kutatóként az Országos Kriminológiai Intézet elődjénél, az Országos Kriminológiai és Kriminalisztikai Intézetben megkezdő fiatal jogász ügyészségi fogalmazói gyakorlatot folytatott, így ötvözve már a kezdetekkor a tudományos tevékenységet a praxissal. A tudományos kutatómunka a későbbiek során is fontos szerepet játszott életében, és meghatározó volt szakmai attitűdjében; a tudományos tevékenység társul szegődött egy életre.

Tudását egyetemi oktatóként is igyekezett átadni, így 1983-tól tanársegédként, majd adjunktusként dolgozott az ELTE ÁJK Büntetőjogi Tanszékén, később több más egyetemen is bekapcsolódott a büntetőjogi tárgyak oktatásába. Az 1990-es évektől részt vett az Igazságügyi Minisztériumban a rendszerváltást követő nagyszabású jogalkotói munkában, és nyelvtudása révén nemzetközi területen is szakértő jogásként tevékenykedett itthon és külföldön. Volt az ombudsman általános helyettese, később több ciklusban is legfőbb ügyész, és 2025 júniusában az Országgyűlés az Alkotmánybíróság elnökévé választotta. Számos hazai és nemzetközi szakmai szervezetben tölt be tisztséget, legfőbb ügyészként legutóbb 2024-ben az Európai Unió tagállamai legfelsőbb bíróságai mellett működő ügyészségek vagy azonos jogállású intézmények hálózata (Nadal Network) elnöki tisztségét vette át újra, egyhangú támogatást követően.

Mindeközben – nem feledve a tudományos tevékenység fontosságát – kutatói munkájának eredményeként 2011-ben PhD-fokozatot szerzett. 2012-től az NKE Rendészettudományi Kar Büntetőjogi Tanszékének docenseként, majd habilitációját követően egyetemi tanáraként oktatott, 2015-től a tanszéket is vezetve. Pályája során a büntetőjog számos területén maradandót alkotott. Kutatásai, publikációi és oktatói tevékenysége révén jogászok és rendészeti szakemberek nemzedékeinek gondolkodását formálta. Elméleti munkássága és gyakorlati érzékenysége, a precizitás és az emberi tartás ritka egysege tette őt példaértékű mesterré és szakmai tekintéllyé.

Páratlan, mind a tudomány, mind a gyakorlat terén kiemelkedő szakmai útja eredményekben gazdag. Munkássága azért is kiemelkedő jelentőségű, mert nagyban hozzájárult ahhoz, hogy a szakemberek megismerjék és megértsék a szakmájuk gyakorlását segítő új eredményeket, a tudomány fejlődésével pedig munkájuk még eredményesebbé válhasson.

Ez az a különlegesség, amely a Nemzeti Közszerológati Egyetem tanszékvezető egyetemi tanáraként is jellemezte munkáját. Ahogyan egy vele készült interjúban az ünnepelt el is mondta:

„Véleményem szerint a szakmai és a tudományos munkát szorosan össze lehet kapcsolni, és a jogalkalmazásnak, valamint a tudományos életnek is jó, ha kölcsönösen látják és tanulnak is egymástól. [...] A napi munkában én is nagy hasznát veszem kutatási területeim – különösen a büntető anyagi jog és a nemzetközi büntetőjog – tapasztalatainak, és viszont.” (*Bonum Publicum*, 2019/4, 6–10.)

És valóban, mind tanszékének – a Büntetőjogi Tanszéknek –, mind kollégáinak, mind pedig egyetemünk hallgatóinak javát szolgálja az a tudás és tapasztalat, amelyet Polt Péter tanszékvezetőként és oktatóként az elmúlt 13 év során átadott a számukra.

E tisztelgő tanulmánykötet – az ünnepelt életművéhez méltó módon – különféle jogterületeket ölel fel. A szerzők mindegyike személyes vagy szakmai kapcsolatot ápol az ünnepelttel, és írásával kíván hozzájárulni a közös köszöntéshez, valamint a büntetőjog-tudomány fejlődéséhez. Reméljük, hogy ez a kötet egyben inspirációt is nyújt mindazok számára, akik elkötelezettek a jog, az igazságosság és a tudományos igényű értékeremtés iránt.

Kollégái, egykori és jelenlegi tanítványai, pályatársai nevében tisztelettel köszöntjük Polt Péter professzor urat, és kívánunk számára még nagyon sok eredményes és boldog, alkotással töltött évet!

A szerkesztők